

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

VI. Non satis esse religioso, quod à Deo ad religionem vocatus sit, sed
præterea opus esse, vt ad suæ vocationis perfectionem contendat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

quomodo securus erit de auxilio omni
tempore obtinendo?

*Non satis esse religioso, quod à Deo ad reli-
gionem vocatus sit, sed præterea opus
esse, vt ad suæ vocationis per-
fectionem contendat.*

CAPVT VI.

DOMINE, toto corde tibi gratias ago,
pro ineffabili gemma, quam mihi di-
gnatus es de caelo mittere, quando misertus
mei ad sanctam religionem me vocasti; o-
mnemq; lætitiã & consolationem spiri-
tualẽ, quã ex eo, quod huic religioso statui
nomen dederim, percipio, tuæ bonitati &
clementiæ acceptam fero. **F**ILI, si hoc tan-
tum, & nihil præterea aliud præstas, officio
tuo non facis satis. Nisi enim supra illa ni-
taris pro bis, sanctisque actionibus vocatio-
nem tuam perficere, loco præmij, pœnam
hæreditabis. Esse vocatum à me ad religio-
nem, & habitum religiosum gestare æcu-
mulant pœnam, nisi tot tantisq; beneficiis
meis nõ verbis sed operibus etiam aliquid
repēdas. Qui post accepta à Deo dona ne-
gligit in virtute facere progressũ, non solũ
notam ingratiitudinis incurrit, sed etiam
diui-

diuinis manibus quasi vincula iniicit, ne amplius quicquam largiatur.

Homines ex amictu externo coniecturam sumunt, sit nec ne aliquis religiosus: ego autem iudico ex interno. O quot commorantur in monasteriis & religiosum habitum gerunt, qui religiosi non sunt, ut sunt omnes illi qui totum affectum suum religiosæ vitæ, virtutumque sanctarum studio non dediderunt, sed partim Deo, partim mundo seruiunt. Contra, multi in mundo habitum sæcularem quidem gerunt, sed affectu verè religiosi sunt, & pietatis exercitia sectantur. Nec habitus, nec locus verè religiosum facit, sed cor. Opera autem foris eundem demonstrant.

Quid prodest militi præclaris instructum esse armis, si, quo tempore ex præscripto belliducis cum hoste manus conferendæ sunt, illis non utatur? Frustra arbor nullum reddens fructum sustinetur in horto, cum alio sine plantata non sit, quam ut reddat. Ego omnes religiosos in meâ militiâ adscripsi, arma suppeditavi, ut illis conuenienter meæ voluntati utantur. Quisquis ergo nomine religiosi gloriatur, sed factis amorem suum erga me nullum declarat, nec secundum suæ vocationis spiritum fructus

€ ↗ spiri-

spirituales producit, is hominis religiosi munus minimè præstat.

O quantum hallucinatur ille, qui arbitratur se bellè suo officio functum, quod religionis statum inierit, & in eodem hucusq; in eo perstiterit, crebro commemorando annorum numerum, quibus in eo vixit, & non expendendo quàm negligens in piis operibus præstandis fuerit, quamque exiguum fructum ex suis laboribus collegerit. Non anni beatum reddunt religiosum, sed bona opera, & virtutum exercitia. Gloriarì de diuturnitate tēporis in religione transacti, & vacuum esse virtutibus earumque perfectione, laus non est, sed vituperium. quemadmodum non ille scholaris, qui multis annis ludum litterarium triuit, vllam laudem meruit, sed qui omni genere doctrinarum in illo excultus fuit. Si animo reputares, te de vniuerso temporis intervallo, quod in religione nullo fructu transmisti rationem coram tribunali meo redditurum, non gloriareris, sed plangeres potius, quoniam arboris infructuosæ instar, alterius locum qui cum magno fœnore mihi seruire poterat, occupasti.

HAVD dissimili ratione se in fraudem inducit, & is, qui religionis ianuam ingressus

sus satis esse opinatur, si diuina mandata non preuaricetur, nec vlli homini sit offenculo. Satis siquidem hoc non est, nec ea voluntate ego sum contentus. imò qui hic sistendum putat, non parum me offendit. Nam definit verus & genuinus esse religiosus, quando incipit nolle fieri melior. Religiosus bonus nunquam iudicat se ad perfectionem attigisse: nec vnquam dicit. Nunc sufficit. Nouit enim in spiritali via non progredi, esse quoddam regredi. Voluntatis meæ est, vt religiosus conuenienter suo instituto se mortificet, & in iis omnibus strenuè se exerceat, quæ legibus religionis præscribuntur, vel mandantur. Id si facit vocationem suam perficit, & in hunc finem eum ad religiosum statum vocauit. Quis verò non animaduertit, eum vel parum vel nihil efficere; qui dum copiam habet multa bona pro anima sua, & religione sua præstandi, data opera omnia prætermittit? Quis non videt à veritate aberrare eum, qui existimat se suo instituto satisfacere, si nihil velit in religione designare mali? Dic mihi, quæso, quid mereatur nauta ille, qui conductus ad conferendâ suam in nauigatione operam, non aliud sibi faciendum putaret, quàm vt ne vlli in nauigra-

uis vel molestus esset : quando autem remigandum foret , velaue pandenda aut contrahenda , vel etiam cum pyratis dimicandum , complicatis manibus sederet , & ceteros spectaret. nonnè, inquam, ille mereretur , velut seruus inutilis non dico nauis exturbari , sed etiam præcipitari in mare ? Haud secus eueniet religioso, qui in religionis nauem non alia conditione est receptus, quam ut in religionis functionibus se exerceat, nec vnquam locum otio, quod in omni congregatione semper extitit scandalosum, subministret. Neque dici potest otiosum nihil mali facere, quia satis mali facit, qui non facit quod debet. Hic ergò si è religione non exterminetur, nec in huius infelicis sæculi mare eiciatur, sicut meruit, non poterit tamen seueram diuinæ iustitiæ tandem euadere sententiam. Supplicium, quod differitur; non auferitur, nec semper leuiùs redditur.

*Religiosum debere attendere ad ea, quæ sua
& non aliena religionis sunt
propria.*

CAPVT VII.

FILI, ego sum, qui ab initio meam Ecclesiam gubernavi, & adhuc guberno :
quan-